Dosarul nr. 2c-77/2026
2-26038920-09-2c-27032026-1

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

12 august 2026 mun. Bălți

Judecătoria Bălți, sediul Central
Instanţa compusă din:
preşedintele şedinţei, judecătorul Eugen Bejenaru
grefier Maria Chircu

cu participarea interpretului Vasilcov Irina

examinând în sediul instanţei, în şedinţa de judecată publică pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de ÎCS ”AD Auto Total” SRL împotriva SRL ”Piese Online” privind încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată,

a c o n s t a t a t :

***Argumentele participanților la proces*:**

La data de 27 martie 2026 ÎCS ”AD Auto Total” SRL a înaintat în instanţa de judecată cerere de chemare în judecată împotriva SRL ”Piese Online” cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii indică reclamantul că între ÎCS ”AD Auto Total” SRL în calitate de (vânzător) și SRL ”Piese Online” în calitate de (cumpărtor) au avut relații cu privire la vânzare-cumpărare nr. 2200 din 12.04.2022.

Prin urmare, reclamantul în calitate de vânzător se obligă să vândă, iar pârâtul în calitate de cumpărător să cumpere produsele comercializate- piese de schimb auto, uleiuri ș.a.

În perioada august 2024-iulie 2025, pârâtul a recepționat marfa fără careva obiecții, referitor la calitatea și cantitatea mărfii, fapt confirmat prin semnarea și sigilarea de către pârât a facturilor fiscale seria nr. EAQ000762989 din 16.08.2024; nr. EAT000054950 din 16.11.2024; nr. EAT000178739 din 21.11.2024; nr. EAT000418888 din 29.11.2024; nr. EAT000658665 din 07.12.2024; nr. EAT000837442 din 14.12.2024; nr. EAU000025620 din 21.12.2024; nr. EAU000280302 din 31.12.2024; nr. EAU000457037 din 11.01.2025; nr. EAU0007132237 din 25.01.2025; nr. EAU000897971 din 31.01.2025; nr. EAV000109592 din 08.02.2025; nr. EAV000263801 din 15.02.2025; nr. EAV000413753 din 22.02.2025; nr. EAW000414638 din 31.03.2025; nr. EAX000616585 din 15.05.2025; nr. EAX000829731 din 24.05.2025; nr. EAX000975759 din 29.05.2025; nr. EAY000213315 din 05.06.2025; nr. EAY000612510 din 21.06.2025.

La data de 23.03.2026, obligațiile de plată ale „pârâtului” față de „reclamant” izvorâte din facturile fiscale menționate mai sus, constituie conform balanței de verificare între societăți suma de 184 259,63 lei, înregistrată ca datorie de bază cu termnul de scandență expirat.

Prin urmare, reclamantul și-a onorat corespunzător obligațiunile asumate față de pârât prin transmiterea bunurilor în conformitate cu cererea pârâtului, iar urmare SRL ”Piese Online” nu și-a onorat corespunzător obligațiunile asumate prin neachitarea sumelordatorate pentru bunurile vândute conform termenelor stabiliți de către părți, conform pct. 5.2. din

contractul de vânzare nr. 2200 din 12.04.2022, care prevede expres termenul de achitare pentru marfa livrată este de 14 zile din data emiterii facturii fiscale.

Astfel, în scopul prevenirii situațiilor nefavorabile și de a evita litigiul judiciar, la data de 02.12.2025, prin intermediul Oficiului poștal, reclamantul a expediat pe adresa juridică a pârâtului mun. Bălți str. Ștefan cel Mare 115, notificare nr. 63 din 28.11.2025. Notificarea de plată fiind restituită de ctre oficiul poștal cu inscripția „nereclamat".

Invocă reclamantul că ÎCS "AD Auto Total" SRL a depus diligența necesară și a expediat notificarea la adresa juridică declarată a "Roato Plus" SRL, îndeplinind astfel cerința art. 22 alin. (4) lit. b) Cod civil. Mențiunea poștei „nereclamată" nu au afectat valabilitatea comunicării, întrucât legea nu condiționează producerea efectelor notificării de ridicare efectivă a corespondenței, cci doar de faptul că aceasta a fost pusă la dispoziția destinatarului într-un mod care face posibil în mod rezonabil accesul la conținutul său. Prin urmare, efectul notificării s-a produs din momentul în care aceasta a ajuns la adresa juridică a debitorului, indiferent dacă acesta a ales sau nu să le ridice.

Totodată, în conformitate cu prevederile contractului nr. 2200 din 12.04.2022, pct. 5.2, teremenul de achitare este de 14 zile din data emiterii facturii, prevedere contractuală care nu a fost respectată de către pârât.

În legătură cu faptul că pârâtul nu și-a executat obligațiunile asumate în termenul stabilit de contract, potrivit art. 947 Cod Civil, creditorul poate încasa o penalitate prevăzută de către părți, prin urmare, reclamantul este în drept să pretindă la calcularea și încasarea clauzei penale în conformitate cu prevedertile pct. 14.3 din contractul de vânzare- cumpărare nr. 2200 din 12.04.2022 care prevede că nerespectarea obligației de plată a prețului produselor achiziționate, precum și a oricăror sume datorate de cumpărtor către furnizor în temeiul prezentului contract, atrage în sarcina cumpărătorului la plata unei penalități de 0,5 % din suma restantă, datorată pentru fiecare zi de întârziere.

Reieșind din cele expuse supra, consideră că sunt întrunite toate condițiile necesare pentru a calcula în conformitate cu prevederile pct. 14.3 din contractul de vânzare nr. 2200 din 12.04.2022, penalitatea pentru întârziere conform calculului. Penalitatea contractuală este calculată pentru suma datorată, neachitată în termen, ținând cont de prevederile pct. 5.2 și 14.3 din contractul de vânzare nr. 2200 din 12.04.2022. Respectiv, pentru perioada de întârziere, penalitatea constituie 165 832,20 lei.

Solicită reclamantul încasarea de la SRL "Piese Online" a datoriei în sumă de 184 259,63 lei și penalității contractele conform pct. 14.din contractul de vînzare-cumpărare nr. 2200 din 12.04.2022, pentru perioada de întârziere în mărime de 165 832,20 lei. La fel și încasarea din contul SRL "Piese Online" în folosul ÎCS "AD Auto Total" SRL a taxei de stat și cheltuielile de judecată.

La data de 27.03.2026 prezenta cauză civilă a fost repartizată în mod automat-aleatoriu judecătorului Judecătoriei Bălți sediul Central, Eugen Bejenaru, astfel prin încheierea din 30.03.2026 cauza civilă a fost acceptată în procedură contencioasă, cu stabilirea termenului pentru dezbateri judiciare.

Aşadar, la data de 31.03.2026 în adresa participanților la proces a fost expediată comunicarea cu aviz, la care a fost anexată copia încheierii din 30.03.2026 şi copia cererii de chemare în judecată cu înscrisurile anexate pentru pârât. Totodată, a fost explicat faptul că în termen de 30 de zile de la comunicarea cererii de chemare în judecată şi a înscrisurilor anexate, pârâtul urmând să prezinte instanţei judecătoreşti şi reclamantului o referință, precum şi copii de pe înscrisurile necesare.

La caz, judecătorul reţine că potrivit art.100 alin.(1) Codul de procedură civilă, cererea de chemare în judecată şi actele de procedură se comunică participanţilor la proces şi persoanelor interesate, contra semnătură, prin intermediul persoanei împuternicite, prin poştă, cu scrisoare recomandată şi cu aviz de primire, prin intermediul biroului executorului judecătoresc, la adresa electronică indicată în cererea de chemare în judecată sau înregistrată prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor, sau prin alte mijloace care să asigure transmiterea textului cuprins în act şi confirmarea primirii lui, precum şi prin delegaţie judiciară.

Potrivit art.105 alin.(1) Codul de procedură civilă, citaţia şi înştiinţarea se trimit prin scrisoare recomandată cu aviz de primire sau prin persoana împuternicită de judecată. Data înmînării citaţiei sau înştiinţării se înscrie pe citaţie sau înştiinţare în partea care se înmînează destinatarului, precum şi pe cotor, care se restituie instanţei.

Astfel, cererea de chemare în judecată și înscrisurile anexate au fost expediată pârâtului SRL ”Piese Online” cu aviz recomandatla sediul indicată în cererea de chemare în judecată mun. Bălți str. Ștefan cel Mare și Sfînt 115.

În cadrul examinării cauzei reprezentantul pârâtului SRL ”Piese Online” a depus cerere privind reducerea penalității, în care a indicat că pârâtul nu contestă faptul livrărilor de mărfuri, confirmate prin facturile fiscale semnate. Totodată invocă partea pârâtă că pârâtul nu recunoaște acțiunea în întregime și contestă penalitatea pretinsă în mărime de 165 832,20 lei ca fiind vădit disproporționată. Penalitatea este calclată conform pct. 14.3 din contractul de vânzare-cumpărare nr. 2200 din 12.04.2022, la rata de 0,5 % pentru ficare zi de întârziere, ceea ce constituie 182,5 % anual- o rată de multe ori superioară oricărui indicator economic relevant, inclusiv ratei de bază a Băncii Naționale a Moldovei. Pentru o perioadă de doar 180 de zile (24.10.2025-23.03.2026) penalitate pretinsă constituie 165 832,20 lei, adică circa 90 din datoria de bază 184 259,63 lei, respectiv circa 921 lei pentru ficare zi de întârziere. Potrivit art. 953 Cod Civil, reducerea clauzei penale poate fi dispusă doar la cererea debitorului. Astfel, reclamantul nu a invocat și nu a probat un prejudiciu efectiv comparabil cu mărimea penalității pretinse. Totodată, creditorul a contribuit el însuși la acumularea penalității: livrările au avut loc în perioada august 2024- iunie 2025, pretenția a fost expediată abia la 02.12.2025, iar acțiunea a fost depusă în martie 2026- perioadă îndelungată în care creditorul nu a interprins diligențe rezonabile pentru limitarea propriului prejudiciu. Astfel, solicită partea pârâtă în temeiul art. 953 Cod Civil- reducerea penalității pretinse până la nivelul ratei de bază a BNM aplicate perioadei de calcul, iar în subsidar- până la mărimea pe care instanța o va aprecia ca fiind proporțională prejudiciului real al creditorului.

În cadrul ședinței de judecată reprezentantul reclamantului ÎCS ”AD Auto Total” SRL, Reșetnicov Eugeniu a susținut cererea de chemare în judecată, solicitând admiterea acesteia pe motivele invocate în acțiune.

Reprezentanții pârâtului SRL ”Piese Online”, Bulat Vasile și Melnic Artur în cadrul ședinței de judecată au declarat că recunosc acțiunea parțial și anume sunt deacord cu suma datoriei, referitor la pretenția privind încasarea penalității sunt deacord să achite doar în cuantum de 6,5 % din suma datorată, ceea ce constituie aproximativ 20 000 lei.

Aprecierea instanței:

Examinând probele administrate pentru dovedirea celor invocate şi raportîndu-le, per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează speţa, instanța consideră că acţiunea înaintată de ÎCS ”AD Auto Total” SRL urmează a fi admisă, din următoarele considerente.

Conform articolului 5 alin.(1) Cod de procedură civilă, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanță judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-și apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile și interesele legitime, pe când potrivit prevederilor art. 166 alin. (l) din același cod, oricine pretinde un drept împotriva unei alte persoane ori are un interes pentru constatarea existenței sau inexistenței unui drept trebuie să depună în instanța competentă o cerere de chemare în judecată.

În corespundere cu articolul 6 Cod de procedură civilă, instanța judecătorească exercită apărarea drepturilor, libertăților și intereselor legitime prin somare la executarea unor obligații, prin declararea existenței sau inexistenței unui raport juridic, prin constatarea unui fapt care are valoare juridică, prin alte modalități, prevăzute de lege.

Conform art.118 alin.(1) și (3) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sînt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

Conform art.121 Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului.

În conformitate cu prevederile art.130 alin.(1)-(3) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanţa judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficienţa pentru soluţionarea cauzei.

Potrivit prevederilor art.9 alin.(1), (2) lit. a) Cod Civil, drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sînt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile generale şi de la sensul legislaţiei civile. Drepturile şi obligaţiile civile apar din contracte şi din alte acte juridice.

Potrivit prevederilor art.10 alin.(1) Cod Civil, persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligaţiile cu bună-credinţă, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credinţă se prezumă pînă la proba contrară.

Conform art.15 alin.(1) Cod de procedură civilă, apărarea drepturilor civile încălcate se face pe cale judiciară.

Din suportul probator anexat la materialele cauzei rezultă că la 12.04.2022 a fost încheiat contractul de vânzare nr. 2200 între ÎCS ”AD Auto Total” SRL în calitate de (vânzător) și SRL ”Piese Online” în calitate de (cumpărtor). (f.d.33-40)

Potrivit pct. 2.1 al contractului, vânzătorul se obligă să vândă, iar cumpărătorul să cumpere produsele comercializate de furnizor în vederea utilizării acestora în cadrul activității de serviciu auto sau magazin cu vânzare en-gros sau en-detail pe care cumpărătorul o desfășoară. Obiectul contractului privește comercializrea produselor vânzătorului conform anexelor, care fac parte integrantă din contract. Pentru fiecare produs care face obiectul

cererii cumpărătorului, vânzătorul v-a emite anexe la prezentul contract, concreizate în facturi.

Conform pct. 5.1. al contractului, cumpărătorul are obligația de a efectua plata prețului produselor, după primirea și recepția acestora, în termenele și în condițiile contractului. Termenul de plată este de 14 zile de la data emiterii facturii.

Totodată, conform pct. 6, al contractului, în vederea cumpărării mărfurilor distribuite de vânzător, cumpărătorul va trimite acestuia telefonic, pe email, internet sau fax, comanda, pe care vânzătorul nu poate onora comanda înăuntrul termenului de livrare, acesta se obligă să infirme în termen maxim de 48 de ore posibilitatea onorării comenzii. Termnul de livrare a produselor comandate va fi stabilit în momentul confirmării comenzii. Vânzătorul va preda produsele comercializate cumpărătorului la locațiile indicate de acesta în comandă. Vânzătorul poate livra marfa în avans față de termenele ăprevăzute fără acordul cumpărătorului. Termenul de livrare poate fi reprogamat de vânzător în cazul neîndeplinirii de către cumpărător a obligațiilor ce cad ăn sarcina sa. Furnizorul va livra produsele însoțite de documentele necesare în vederea comercializării acestora, conform normelor legale în vigoare.

Așadar, instanța a stabilit, că potrivit facturilor fiscale seria nr. EAQ000762989 din 16.08.2024 reclamantul a livrat pârâtului marfă în sumă de 5156,43 lei; conform facturii nr. EAT000054950 din 16.11.2024 reclamantul a livrat pârâtului marfă în sumă de 10582,27 lei; conform facturii nr. EAT000178739 din 21.11.2024 reclamantul a livrat pârâtului marfă în sumă de 9171,64 lei; conform facturii nr. EAT000418888 din 29.11.2024 reclamantul a livrat pârâtului marfă în sumă de 24290,31 lei; conform facturii nr. EAT000658665 din 07.12.2024 reclamantul a livrat pârâtului marfă în sumă de 7145,98 lei; conform facturii nr. EAT000837442 din 14.12.2024 reclamantul a livrat pârâtului marfă în sumă de 15652,44 lei; conform facturii nr. EAU000025620 din 21.12.2024 reclamantul a livrat pârâtului marfă în sumă de 7564,90 lei; conform facturii nr. EAU000280302 din 31.12.2024 reclamantul a livrat pârâtului marfă în sumă de 1922,31 lei; conform facturii nr. EAU000457037 din 11.01.2025 reclamantul a livrat pârâtului marfă în sumă de 5031,86 lei; conform facturii nr. EAU0007132237 din 25.01.2025 reclamantul a livrat pârâtului marfă în sumă de 5713,75 lei; conform facturii nr. EAU000897971 din 31.01.2025 reclamantul a livrat pârâtului marfă în sumă de 1983,78 lei; conform facturii nr. EAV000109592 din 08.02.2025 reclamantul a livrat pârâtului marfă în sumă de 5041,22 lei; conform facturii nr. EAV000263801 din 15.02.2025 reclamantul a livrat pârâtului marfă în sumă de 6846,19 lei; conform facturii nr. EAV000413753 din 22.02.2025 reclamantul a livrat pârâtului marfă în sumă de 6764,50 lei; conform facturii nr. EAW000414638 din 31.03.2025 reclamantul a livrat pârâtului marfă în sumă de 2313,65 lei; conform facturii nr. EAX000616585 din 15.05.2025 reclamantul a livrat pârâtului marfă în sumă de 17618,46 lei; conform facturii nr. EAX000829731 din 24.05.2025 reclamantul a livrat pârâtului marfă în sumă de 6048,37 lei; conform facturii nr. EAX000975759 din 29.05.2025 reclamantul a livrat pârâtului marfă în sumă de 17620,0 lei; conform facturii nr. EAY000213315 din 05.06.2025 reclamantul a livrat pârâtului marfă în sumă de 17620,0 lei; conform facturii nr. EAY000612510 din 21.06.2025 reclamantul a livrat pârâtului marfă în sumă de 10477,86 lei. (f.d. 10-29)

Totodată, potrivit actului de verificare reciprocă între ÎCS ”AD Auto Total” SRL și SRL ”Piese Online” pentru perioada 01.01.2024-23.03.2026, instanța atestă că ÎCS ”AD Auto Total” SRL a livrat mărfuri în sumă de 343006,75 lei, la rândul său ÎCS ”AD Auto Total”

SRL a achitat suma de 195808,94 lei, astfel la data de 25.03.2026, datoria pârâtului față de reclamant constituie suma de 184259,63 lei. (f.d. 30)

La fel, instanța a stabilit că la data de 28.11.2025 ÎCS ”AD Auto Total” SRL a înăintat în adresa pârâtului o notificare privind achitarea datoriei în sumă de 184 259,63 lei, notificare ne fiind recepționată de către pârât. (f.d. 31-32)

La data de 27.03.2026, ÎCS ”AD Auto Total” SRL a depus o cerere de chemare în judecată împotriva pârâtului SRL ”Piese Online” privind încasarea datoriei în mărime de 184 259,63 lei, precum și a penalității în mărime de 165 832,20 lei și a chletuielilor de judecată.

În conformitate cu art.774 alin.(1) Cod Civil, în virtutea raportului obligaţional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute. Prestaţia poate consta în a da, a face sau a nu face.

Conform art.775 alin.(1) Codul civil, debitorul şi creditorul trebuie să se comporte cu bunăcredinţă la momentul naşterii, pe durata existenţei, la momentul executării şi stingerii obligaţiei.

Potrivit art.776 Cod civil, obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.

În conformitate cu art.858 alin.(1), (2) Cod Civil, temeiul executării rezidă în existenţa unei obligaţii. Obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credinţă, la locul şi în momentul stabilit.

În confomitate cu art.901 alin. (1), (4), (5) Cod civil, atunci cînd, fără justificare, debitorul nu îşi execută obligaţia, creditorul poate, în condiţiile legii şi, după caz, ale contractului, la alegerea sa: a) să ceară executarea silită a obligaţiei; b) să suspende executarea obligaţiei corelative; c) să reducă obligaţia sa corelativă; d) să recurgă la rezoluţiunea contractului; e) să ceară plata de despăgubiri pentru prejudiciul suferit prin neexecutare; f) să exercite orice alt mijloc juridic de apărare, prevăzut de lege sau contract, pentru realizarea dreptului său încălcat prin neexecutare.

Mijloacele juridice de apărare prevăzute la alin.(1) care sînt compatibile pot fi cumulate. În special, creditorul nu este lipsit de dreptul la despăgubiri prin recurgerea la oricare alt mijloc.

Neexecutarea obligaţiei înseamnă orice abatere, cu sau fără justificare, de la executarea corespunzătoare a obligaţiei şi include neexecutarea totală sau parţială a obligaţiei, executarea necorespunzătoare sau cu întîrziere a obligaţiei.

Potrivit art. 1108 Cod Civil, prin contractul de vînzare-cumpărare, o parte (vînzător) se obligă să predea un bun în proprietate celeilalte părţi (cumpărător), iar aceasta se obligă să preia bunul şi să plătească preţul convenit.

În această ordine de idei, concluzionează instanța că în cadrul examinării cauzei, s-a stabilit fără echivoc că între reclamant și pârât, la 12.04.2022, a fost încheiat un contract de vânzare, prin care vânzătorul se obligă să vândă, iar cumpărătorul să cumpere produsele comercializate de furnizor în vederea utilizării acestora în cadrul activității de serviciu auto sau magazin cu vânzare en-gros sau en-detail pe care cumpărătorul o desfășoară. Obiectul contractului privește comercializrea produselor vânzătorului conform anexelor, care fac parte integrantă din contract. Pentru fiecare produs care face obiectul cererii cumpărătorului, vânzătorul v-a emite anexe la prezentul contract, concreizate în facturi.

Așadar, potrivit facturilor fiscale seria nr. EAQ000762989 din 16.08.2024 reclamantul a livrat pârâtului marfă în sumă de 5156,43 lei; conform facturii nr. EAT000054950 din 16.11.2024 reclamantul a livrat pârâtului marfă în sumă de 10582,27 lei; conform facturii nr.

EAT000178739 din 21.11.2024 reclamantul a livrat pârâtului marfă în sumă de 9171,64 lei; conform facturii nr. EAT000418888 din 29.11.2024 reclamantul a livrat pârâtului marfă în sumă de 24290,31 lei; conform facturii nr. EAT000658665 din 07.12.2024 reclamantul a livrat pârâtului marfă în sumă de 7145,98 lei; conform facturii nr. EAT000837442 din 14.12.2024 reclamantul a livrat pârâtului marfă în sumă de 15652,44 lei; conform facturii nr. EAU000025620 din 21.12.2024 reclamantul a livrat pârâtului marfă în sumă de 7564,90 lei; conform facturii nr. EAU000280302 din 31.12.2024 reclamantul a livrat pârâtului marfă în sumă de 1922,31 lei; conform facturii nr. EAU000457037 din 11.01.2025 reclamantul a livrat pârâtului marfă în sumă de 5031,86 lei; conform facturii nr. EAU0007132237 din 25.01.2025 reclamantul a livrat pârâtului marfă în sumă de 5713,75 lei; conform facturii nr. EAU000897971 din 31.01.2025 reclamantul a livrat pârâtului marfă în sumă de 1983,78 lei; conform facturii nr. EAV000109592 din 08.02.2025 reclamantul a livrat pârâtului marfă în sumă de 5041,22 lei; conform facturii nr. EAV000263801 din 15.02.2025 reclamantul a livrat pârâtului marfă în sumă de 6846,19 lei; conform facturii nr. EAV000413753 din 22.02.2025 reclamantul a livrat pârâtului marfă în sumă de 6764,50 lei; conform facturii nr. EAW000414638 din 31.03.2025 reclamantul a livrat pârâtului marfă în sumă de 2313,65 lei; conform facturii nr. EAX000616585 din 15.05.2025 reclamantul a livrat pârâtului marfă în sumă de 17618,46 lei; conform facturii nr. EAX000829731 din 24.05.2025 reclamantul a livrat pârâtului marfă în sumă de 6048,37 lei; conform facturii nr. EAX000975759 din 29.05.2025 reclamantul a livrat pârâtului marfă în sumă de 17620,0 lei; conform facturii nr. EAY000213315 din 05.06.2025 reclamantul a livrat pârâtului marfă în sumă de 17620,0 lei; conform facturii nr. EAY000612510 din 21.06.2025 reclamantul a livrat pârâtului marfă în sumă de 10477,86 lei. (f.d. 10-29)

Instanța reține că raporturile juridice dintre părți au luat naștere în baza contractului de vânzare din 12.04.2022. Din conținutul acestuia rezultă că reclamantul și-a asumat obligația de a pune la dispoziția pârâtului produse, iar pârâtul și-a asumat obligația corelativă de a achita remunerația convenită pentru mărfurile livrate.

Potrivit actului de verificare privind decontările reciproce la situația din data de 25 martie 2026 între ÎCS ”AD Auto Total” SRL și SRL ”Piese Online”, pentru perioada 01.01.2024-23.03.2026 se atestă că datoria ultimului pentru mărfurilor livrate constituie 184 259,63 lei. (f.d.30)

Așadar, instanța menționează că actul de verificare a decontărilor reciproce prezentat de reclamant constituie o probă pertinentă și concludentă cu privire la existența datoriei rezultate din raporturile contractuale dintre părți.

În aceste circumstanțe, instanța apreciază că reclamantul și-a executat obligațiile contractuale în mod corespunzător, în timp ce pârâtul nu și-a executat obligația principală de achitare a contravalorii mărfurilor.

Din cele expuse supra, având în vedere că probele administrate confirmă existența raportului contractual, cât și cuantumul datoriei de bază, iar pârâtul nu a prezentat contraprobe de natură să răstoarne constatările rezultate din înscrisurile anexate la dosar, instanța apreciază ca fiind întemeiată pretenția reclamantului privind încasarea datoriei pentru vânzarea mărfurilor în sumă de 184 259,63 lei.

Cu referire la cerința privind încasarea penalității în sumă 165832,20 lei, instanța reține următoarele:

În conformitate cu art. 863 alin. (1), lit. b) Cod civil, În cazul în care termenul de executare a obligației rezultate dintr-un contract între un profesionist și un consumator nu

este determinat și nici nu rezultă din natura acesteia: b) consumatorul trebuie să plătească profesionistului în termen de 30 de zile de la data primirii facturii sau a unei cereri echivalente de plată. Cu toate acestea, dacă consumatorul a primit cererea de plată înainte să primească prestația, dacă nu a primit nicio cerere de plată ori dacă data primirii cererii de plată nu este certă, termenul de 30 de zile curge de la data primirii de către consumator a prestației.

Potrivit dispozițiilor stipulate în art. 947 alin. (1)-(3) Cod civil, Clauza penală este o prevedere contractuală prin care părţile evaluează anticipat prejudiciul, stipulînd că debitorul, în cazul neexecutării obligaţiei, urmează să remită creditorului o sumă de bani sau un alt bun (penalitate). Prin clauză penală se poate garanta numai o creanţă valabilă. Penalitatea poate fi stipulată în mărime fixă sau sub forma unei cote din valoarea obligaţiei garantate prin clauza penală sau a părţii neexecutate, inclusiv sub forma unei dobînzi de întîrziere.

Articolul 948 Cod civil, stipulează că, clauza penală este întocmită în formă autentică dacă legea cere forma autentică pentru actul juridic căruia i se aplică clauza. În celelalte cazuri, clauza penală este întocmită în scris, sub sancțiunea nulității absolute.

Potrivit art. 949 Cod civil, dacă penalitatea este stipulată pentru cazul în care debitorul nu execută obligaţia, creditorul poate cere atît executarea obligaţiei, cît şi plata penalităţii. Nu se poate cere atît executarea obligaţiei, cît şi plata penalităţii dacă penalitatea s-a stipulat cu titlu de despăgubire în locul prestaţiei şi nu doar cu titlu de mijloc de garantare a executării obligaţiei. Creditorul are dreptul să pretindă repararea prejudiciului în partea neacoperită prin penalitate (clauză penală inclusivă). În cazurile prevăzute de lege sau contract, creditorul poate cere sau despăgubiri, sau penalitate (clauză penală alternativă), poate cere repararea prejudiciului peste penalitate (clauză penală punitivă) sau poate cere doar penalitate (clauză penală exclusivă). În cazul în care a primit executarea, creditorul poate cere plata penalităţii numai dacă şi-a rezervat expres acest drept la primirea executării.

Instanța, apreciind probele administrate în raport cu prevederile legale aplicabile și susținerile reclamantului expuse în cerere de chemare în judecată, reține că raporturile juridice dintre părți au luat naștere în baza contractului de vânzare nr. 2200 din 12.04.2022, încheiate valabil între reclamant și pârât, ale cărui clauze au fost acceptate de către acesta din urmă prin semnare.

Din materialele cauzei rezultă că reclamantul și-a executat obligațiile asumate, însă pârâtul nu și-a onorat integral obligațiile pecuniare, fapt confirmat prin actul de verificare a datoriilor, potrivit căruia datoria restantă constituie 184 259,63 lei. În lipsa unor probe contrare din partea pârâtului, instanța a reținut mai sus ca întemeiată cerința privind încasarea datoriei, aceasta urmând a fi admisă integral.

De asemenea, potrivit pct. 14.3 al contractului, părțile au convenit expres că pentru nerespectarea obligație de plată a prețului produselor achiziționate, precum și a altor sume datorate de cumpărător către furnizor, în temeiul prezentului contract, atrage sarcina cumpărătorului la plata de penalități de 0,5 % din suma restantă datorate pentru fiecare zi de întârziere.

Astfel, instanța notează că, clauza penală reprezintă o modalitate convențională de garantare și evaluare anticipată a prejudiciului cauzat prin neexecutarea obligației și este obligatorie pentru părțile contractante în temeiul principiului forței obligatorii a contractului.

Din calculul realizat de reclamant rezultă că penalitatea solicitată este în cuantum de 165 832,20 lei, fiind calculată prin aplicarea cotei contractuale de 0,5% asupra debitului restant pentru perioada indicată în cererea de chemare în judecată (180 zile).

Cu referire la cerința pârâtului privind reducerea penalității, instanța o consideră neîntemeiată, din următoarele motive:

Potrivit art. 308 din Codul civil, actul juridic civil este manifestarea de către persoane fizice și juridice a voinței îndreptate spre naşterea, modificarea sau stingerea drepturilor și obligaţiilor civile.

Conform art.992 alin.(1) Codul civil, contract este acordul de voinţă realizat între două sau mai multe persoane prin care se stabilesc, se modifică sau se sting raporturi juridice. Alin.(2) Contractului îi sînt aplicabile normele cu privire la actul juridic.

Conform art.993 alin.(1) din Codul civil, oricine îşi poate alege în mod liber contractantul, dacă legea nu prevede altfel. Alin.(2) Părţile contractante pot încheia în mod liber, în limitele dispoziţiilor legale imperative, contracte şi pot stabili conţinutul lor.

Articolul 1027 alin. (1) și (2) Cod civil stabilește că, contractul se consideră încheiat dacă părţile au ajuns la un acord privind toate clauzele lui esenţiale. Sînt esenţiale clauzele care sînt stabilite ca atare prin lege, care reies din natura contractului sau asupra cărora, la cererea uneia din părţi, trebuie realizat un acord.

De altfel, încheierea unui contract este guvernată de principiul libertății contractuale, consacrat de Codul civil, conform căruia părțile au libertatea de a decide asupra conținutului, formei și efectelor contractului. Această libertate derivă din autonomia de voință a părților și se manifestă prin posibilitatea de a încheia orice tip de contract permis de lege, de a stabili în mod liber clauzele contractuale și de a determina efectele juridice ale convenției. Totodată, părțile contractante au posibilitatea legală de a modifica, adapta sau stinge obligațiile asumate, în funcție de voința lor, cu respectarea normelor imperative ale legislației în vigoare.

Potrivit prevederilor art.1082 Cod civil, contractul produce nu doar drepturile, obligaţiile şi alte efecte juridice stipulate expres de părţi, dar şi efectele juridice care rezultă, în următoarea ordine, din: a) dispoziţiile legale imperative; b) dispoziţiile legale dispozitive, în măsura în care de la ele nu s-a derogat; c) practicile statornicite între părţi şi uzanţele aplicabile; d) principiul bunei-credinţe şi cel al echităţii.

Dispoziţiile legale imperative substituie clauzele care contravin lor, sub rezerva dispoziţiilor legale în materie de nulitate.

Contractul produce efectele rezultate din sursele prevăzute la alin.(1) lit.c) şi d) în măsura în care ele sînt compatibile cu natura şi scopul contractului, precum şi cu circumstanţele în care a fost încheiat contractul.

Totodată, conform art.10 alin. (1) din Codul civil, persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligaţiile cu bună-credinţă, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credinţă se prezumă pînă la proba contrară.

Potrivit art.11 alin. (1) şi (2) din Codul civil, buna-credinţă este un standard de conduită a unei părţi, caracterizată prin corectitudine, onestitate, deschidere şi luarea în cont a intereselor celeilalte părţi la raportul juridic.

În special, este contrar bunei-credinţe ca o parte să acţioneze în contradicţie cu declaraţiile pe care le-a făcut anterior sau cu comportamentul pe care l-a avut anterior în cazul în care cealaltă parte, în detrimentul său, s-a bazat în mod rezonabil pe acele declarații sau acel comportament.

În temeiul principiului fundamental al bunei-credințe, persoanele care devin părți într-un raport juridic contractual au obligația de a-și exercita drepturile și de a-și îndeplini obligațiile cu bună-credință și diligență, în conformitate cu clauzele stipulate în contract.

Părțile contractante beneficiază de libertatea de a încheia tranzacții, în limitele permise de normele imperative ale dreptului. Ele au, de asemenea, libertatea deplină de a decide în privința încheierii unui contract și a stabilirii conținutului acestuia, atât timp cât exercitarea acestei libertăți respectă cerințele bunei-credințe și ale echității. Efectul imediat al oricărui contract constă în nașterea unor drepturi și obligații juridice în sarcina părților semnatare, acestea devenind opozabile și guvernate de dispozițiile convenționale și de cadrul normativ aplicabil.

În raporturile juridice dintre profesioniști, buna-credință nu poate fi invocată pentru a justifica modificarea sau înlăturarea unei obligații contractuale clare, negociată și asumată expres prin voința părților, îndeosebi atunci când contractul reglementează în mod explicit riscurile activității comerciale.

Așadar, coroborând prevederile art. 10 alin. (1), art.775 alin.(1) art. 992-993 și 1108 alin.(1) Cod civil, instanța constată că principiul forței obligatorii a contractului, are putere de lege între părți.

Astfel, luând în considerație circumstanțele stabilite, instanța consideră justificată solicitarea încasării din contul pârâtului a sumei de 165 832,20 lei, cu titlu de penalitate, or, s-a stabilit cu certitudine că pârâtul nu și-a onorat obligațiile în termenul stabilit, respectiv, ultimul este ținut să despăgubească partea reclamantă prin achitarea penalității contractuale.

În partea ce ține de compensarea cheltuielilor de judecată, instanța de judecată remarcă că în corespundere cu prevederile art. 82 Cod de procedură civilă, acestea se compun din taxa de stat, taxa de timbru și cheltuielile de judecare a cauzei.

Potrivit art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului – proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

Prin conţinutul ordinului de plată nr. A00767721801322 din 23.03.2026 și respectiv ordinul de plată nr. A 00515721794173 din 23.03.2026 (f.d.2-3), instanţa de judecată a stabilit cu certitudine că reclamantul a achitat taxa de timbru în sumă de 200 lei și taxa de stat în cuantum de 11053,96 lei.

Astfel, reţinînd culpa procesuală a pârâtului în iniţierea litigiului respectiv, deoarece reclamantul a suportat cheltuieli de judecare a pricinii legate cu achitarea taxei de stat și taxei de timbru în cuantum de 11 252,73 lei, ţinînd cont de faptul că pretenţiile reclamantei s-au dovedit a fi întemeiate, instanța admite, pretenţia lui ÎCS ”AD Auto Total” SRL privind încasarea de la SRL ”Piese Online” a cheltuielilor de judecare a pricinii legate cu achitarea taxei de stat şi taxei de timbru.

În conformitate cu prevederile art.236 CPC, instanţa de judecată,

h o t ă r ă ş t e:

A admite cererea de chemare în judecată depusă de ÎCS ”AD Auto Total” SRL împotriva SRL ”Piese Online” privind încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

A încasa de la SRL ”Piese Online” în beneficiul ÎCS ”AD Auto Total” SRL datoria în sumă de 184 259, 63 (o sută optzeci și patru de mii două sute cincizeci și nouă, 63) lei, penalitatea în sumă de 165 832, 20 (o sută șaizeci și cinci de mii opt sute treizeci și doi, 20) lei, cheltuielile de judecată compuse din taxa de stat achitată la depunerea acțiunii în sumă de 11 052, 73 (unsprezece mii cincizeci și doi, 73) lei, taxa de timbru în sumă de 200 (două sute) lei.

Hotărârea este cu drept de apel în Curtea de Apel Nord în termen de 30 zile, de la data pronunţării dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Bălți, sediul Central.

Preşedintele şedinţei,

Judecător Eugen Bejenaru